

# WYROK

## W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

**Dnia 01 października 2019r.**

Sąd Rejonowy w Kaliszu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Agnieszka Wachlaczenko

**Protokolant st. sekretarz sądowy Agnieszka Dębowa**

**w obecności Prokuratora---**

po rozpoznaniu dnia 30.09.2019r

sprawy **M. K.**, syna L. i B. zd. G., ur. (...) w K.

**oskarżonego o to, że:**

w dniu 29 października 2018 roku w T. gm. O. pow. (...) naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza Policji st. sierż. D. O. podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych w ten sposób, że kilkakrotnie uderzył pięścią w twarz i klatkę piersiową pokrzywdzonego a następnie w celu zmuszenia funkcjonariusza do zaniechania prawnej czynności służbowej zatrzymał go użył wobec st. sierż. D. O. przemocy i ponownie uderzył go pięściami po całym ciele w wyniku czego spowodował obrażenia w postaci niewielkiego obrzęku okolicy prawej czołowej z dwoma linijnymi, równoległymi zadrapaniami naskórka o długości 1 cm i 2 cm, jednego drobnego zadrapania naskórka w okolicy kąta zewnętrznego oczodołu prawego oraz drobnych zadrapań i zasinień na obu przednich powierzchniach podudzi, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała pokrzywdzonego na czas poniżej dni siedmiu, przy czym czynu tego dopuścił się mając w znacznym stopniu ograniczoną zdolność rozpoznania znaczenia czynu lub pokierowania swoim postępowaniem

**tj. o czyn z art. 222 § 1 k.k. i art. 224 § 2 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 31 § 2 k.k.**

1. oskarżonego **M. K.** uznaje za winnego zarzucanego mu czynu wypełniającego dyspozycję art. 222 § 1 k.k. i art. 224 § 1 i 2 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 31 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 224 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. przy zastosowaniu art. 37a kk wymierza mu karę 30 (trzydziestu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych,

2. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w punkcie pierwszym kary grzywny zalicza oskarżonemu okres zatrzymania od dnia 29.10.2018r. godz. 11:40 do dnia 30.10.2018r. godz. 14:06 przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawom grzywny,

3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz r.pr. B. D. kwotę 600 (sześćset) złotych podwyższoną o 23% podatku Vat od towarów i usług tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu,

4. zwalnia oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa.

SSR Agnieszka Wachlaczenko

II K 332/19

## UZASADNIENIE

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwolił na przypisanie oskarżonemu M. K. czynu polegającego na tym, że w dniu 29 października 2018 roku w T. gm. O. naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza Policji st. sierż. D. O. podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych w ten sposób, że kilkakrotnie uderzył go pięścią w twarz i klatkę piersiową a następnie w celu zmuszenia funkcjonariusza do zaniechania prawnej czynności służbowej zatrzymał go użył wobec st. sierż. D. O. przemocy i ponownie uderzył go pięściami po całym ciele w wyniku czego spowodował obrażenia w postaci niewielkiego obrzęku okolicy prawej czołowej z dwoma linijnymi, równoległymi zadrapaniami naskórka o długości 1 cm i 2 cm, jednego drobnego zadrapania naskórka w okolicy kąta zewnętrznego oczodołu prawego oraz drobnych zadrapań i zasinień na obu przednich powierzchniach podudzi, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała pokrzywdzonego na czas poniżej dni siedmiu, przy czym czynu tego dopuścił się mając w znacznym stopniu ograniczoną zdolność rozpoznania znaczenia czynu lub pokierowania swoim postępowaniem, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 222 § 1 k.k. i art. 224 § 2 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 31 § 2 k.k.

Zgodnie z treścią art. 222 § 1 kk karze podlega ten, kto narusza nietykalność cielesną funkcjonariusza publicznego podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych.

Do zdarzenia doszło w dniu 29 października 2018 r. podczas wizyty pracowników Gminnego Ośrodka Pomocy (...) w O. u oskarżonego M. K. oraz jego ojca. Wizyta była związana z koniecznością zapewnienia właściwej opieki nad chorym ojcem M. K.. Na prośbę pracowników (...)u oraz na polecenie Komendanta Komisarjatu Policji w O. w wizycie tej uczestniczyli funkcjonariusze Policji. Obecność funkcjonariuszy była niezbędna z uwagi na uprzednie niebezpieczne zachowania oskarżonego.

Do interwencji w dniu 29 października 2018 r. doszło z uwagi na obawę funkcjonariuszy o zdrowie i życie oskarżonego oraz jego ojca. Oskarżony nieracjonalnie zareagował na prośbę pracowników (...)u uprzątnięcie mieszkania i stworzenie możliwości wstawienia specjalnego łóżka dla obłożnie chorego ojca. Oskarżony był bardzo wzburzony, gdyż wcześniej proponowano mu zabranie ojca do szpitala lub hospicjum, na co ani oskarżony ani ojciec nie chcieli wyrazić zgody. Oskarżony nie reagował na żadne racjonalne argumenty. Z uwagi na warunki panujące w domu, chcąc upewnić się, że oskarżonemu ani jego ojcu nie grozi niebezpieczeństwo funkcjonariusz D. O. chciał wejść do domu oskarżonego, wtedy M. K. uderzył go, ponownie uderzał policjanta już na zewnątrz domu, gdzie funkcjonariusz został wyciągnięty przez oskarżonego przez okno. Przy czym stosowanie przemocy miało zmusić funkcjonariusza do odstąpienia od interwencji – art. 224 § 2 k.k. (jedynie omyłką pisarską Sądu jest umieszczenie zapisu dot. § 1 tego art., gdyż zarzut w ogóle nie dotyczy znamion czynu opisanego w tym przepisie zamiast w podstawie wymiaru kary). Swoim zachowaniem oskarżony spowodował u pokrzywdzonego obrażenia naruszające czynności narządów ciała pokrzywdzonego na czas poniżej 7 dni – art. 157 § 2 k.k.

Oskarżony działał w warunkach art. 31 § 2 k.k.

Sąd uznał, iż kara grzywny oscylująca w dolnych granicach jej wymiaru, orzeczona przy zastosowaniu art. 37a kk wypełni dyspozycję art. 53 k.k. Oskarżony nie był wcześniej karany. Na podstawie treści opinii psychiatrycznej oraz zeznań świadków Sąd przyjął, iż jego zachowanie w dużej mierze wynikało z problemów z rozumieniem przyczynowo – skutkowym i wynikającą z tych zaburzeń irracjonalną (choć z punktu widzenia oskarżonego w pełni uzasadnioną) obawą przed zabraniem chorego ojca z domu. Pokrzywdzony w pełni rozumie sytuację osobistą oskarżonego i nie pragnie dla niego surowej kary, tym bardziej, iż naganne zachowania oskarżonego ustały. W chwili obecnej, z uwagi na pożar mieszkania oskarżony mieszka w kontenerze. Pozostaje pod opieką siostry i siostrzeńca. Nie osiąga większych dochodów.

Z tych przyczyn Sąd również nie obciążył oskarżonego kosztami sądowymi – art. 624 § 1 k.p.k.

O kosztach udzielonej oskarżonemu pomocy z urzędu Sąd orzekł w oparciu o § 17 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu.

SSR Agnieszka Wachlaczeko